

8. Формування в суспільстві атмосфери нетерпимості до проявів корупції, формування у населення довіри до антикорупційної політики держави і позитивного ставлення до викривачів, а також системне залучення державою активної частини населення, громадських об'єднань, представників бізнесу до антикорупційних заходів.

Під час підготовки законопроекту Національне агентство використовувало аналіз ефективності попередньої Антикорупційної стратегії з урахуванням пропозицій зацікавлених органів, громадських організацій і провідних національних та міжнародних експертів, соціологічних і аналітичних досліджень з вивчення ситуації щодо корупції, статистичних спостережень, практики застосування антикорупційного законодавства, оцінки рівня імплементації міжнародних стандартів у сфері антикорупційної політики. Передбачалося, що після прийняття Антикорупційної стратегії Верховною Радою України, у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом Уряд затвердить Державну програму щодо реалізації засад державної антикорупційної політики в Україні (Антикорупційної стратегії) на 2018–2020 роки [2].

Однак, після ознайомлення з проектом Антикорупційної стратегії на 2018–2020 роки експерти дійшли висновку, що остання в такому вигляді не здатна забезпечити успіх у реалізації антикорупційної реформи в Україні.

На основі вищесказаного вважаємо, що серед різноманіття стратегій боротьби з тіньовою економікою найактуальнішою в сучасних умовах є стратегія антикорупційного регулюючого впливу держави. Така стратегія повинна бути спрямована перш за все на мінімізацію корупційних процесів, зниження рівня корупційної активності суб'єктів корупційних відносин на основі прийняття і реалізації ефективних управлінських рішень щодо запобігання, пом'якшення та ліквідації корупційних явищ і ситуацій. Також вона має охоплювати всі ієрархічні рівні економіки (державний, регіональний, галузевий та господарський рівні).

Список використаної літератури

1. Кундицький О.О., Сенишин О.С. Стан та перспективи подолання тіньової економіки у вітчизняній економічній системі // О.О. Кундицький, О.С. Сенишин // Фаховий науково-практичний журнал “Причорноморські економічні студії”. – Вип. 36. – Одеса, 2018. – С. 66–70.
2. Законопроект Антикорупційної стратегії на 2018–2020 роки [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://expres.ua/news/2018/04/25/292556-kabmin-shalyv-novu-startegiyu-borotby-korupciyeyu-nazk-podrobysci>.

*К.е.н., доцент Кучеркова С.О.
доцент кафедри обліку і оподаткування
Таврійський державний агротехнологічний університет,
м. Мелітополь
E-mail: kucherkovas@gmail.com*

НАДАННЯ ПОЗИКИ: ОПОДАТКУВАННЯ, ОБЛІК

Підприємства в процесі господарювання нерідко звертаються до такого інструменту поповнення обігових коштів, як позика. Причому вони можуть як надавати власні кошти у позика, зокрема фізичним особам (засновникам, працівникам, іншим особам), так і отримувати її від інших осіб.

Податкове законодавство класифікує надання безпроцентної позики як поворотну фінансову допомогу (далі - ПФД).

Якщо позика надається фізособі через касу, готівкою, то гранична сума готівки, яку можна надати протягом одного дня, становить до 50 тис. грн., якщо юридичній особі – у розмірі до 10 тис. грн. включно. Якщо потрібна більша сума, то її слід або надати частинами протягом декількох днів, або перерахувати на картковий рахунок фізособи (безготівкові розрахунки), а юрособі на поточний рахунок.

Для підприємства - платника податку на прибуток надання фізособі та повернення нею ПФД не несе ніяких податкових наслідків. Адже коригування фінансових результатів при наданні безпроцентної позики ПКУ не передбачено.

Оскільки позика надається грошима, об'єкт обкладання ПДВ у даному випадку відсутній. Тобто в обліку та звітності з ПДВ як надання, так і повернення позики не відображаються.

Для платників єдиного податку третьої групи, надана і повернена позика не включаються до доходу, така операція не призводить до податкових наслідків.

Для платників єдиного податку четвертої групи надання і повернення позики позичальником не має жодних податкових наслідків, оскільки об'єктом оподаткування є площа сільськогосподарських угідь.

Підприємство, яке надає позику фізособі (ПФД), виступає податковим агентом, тому воно зобов'язане відобразити таку допомогу у формі № 1ДФ з ознакою доходу «153», але ПДФО і ВЗ не будуть утримуватися. Але, якщо позика не буде повернена протягом строку позовної давності або підприємство прийме рішення простити борг фізособі, то з боржника доведеться утримати і ПДФО- 18%, і ВЗ – 1,5%.

Нараховувати ЄСВ на суму позики, наданій фізособі, не потрібно. Це пов'язано з тим, що базою нарахування ЄСВ є зарплата, яка включає основну та додаткову зарплату, інші заохочувальні та компенсаційні виплати, а також винагороду фізособам за виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами. А згідно з п. 3.28 Інструкції зі статистики заробітної плати, затвердженої наказом Держкомстату від 13.01.04 р. № 5, позики працівникам не входять до фонду оплати праці.

У бухгалтерському обліку надана позика підприємством фізичній особі відображається залежно від строку, на який вона надана:

- або на субрахунку 183 «Інша дебіторська заборгованість» - якщо строк позики більше 12 місяців. При цьому частина дебіторської заборгованості зі строком погашення протягом 12 місяців із дати балансу переноситься на